

GEVAARLIJKE BRANDHAARDEN OP DE FLANKEN VAN EUROLAND

Goochelen met wisselkoersverhoudingen kan niet meer sinds de invoering van de euro. Harde reële ingrepen zijn onvermijdelijk.

TEKST: CEES RIJSDIJK
(BELEGGINGSSTRATEEG SNS BANK)

De Griekse regering gaat een belangrijke slag winnen. Haar pakket van uitgavenreducties en belastingverhogingen zal hoogstwaarschijnlijk door de Europese Unie worden goedgekeurd en

ECB-president Trichet heeft het pakket zelfs "overtuigend" genoemd. De Griekse bevolking is heel wat minder enthousiast: er zijn massale stakingen uitgebroken.

Intussen dreigt Spanje de volgende brandhaard te worden. En dat is dan wel even andere koek. De economie van Spanje is bijna vijf keer zo groot als die van Griekenland en doet er op Europese schaal dus veel meer toe.

GEEN GELOOFWAARDIG PLAN

Anders dan Griekenland heeft Spanje geen geloofwaardig plan om de torenhoge tekorten terug te dringen. De regering had moeilijke maatregelen als verhoging van de pensioenleeftijd en kortingen op ambtenarsalarissen in petto, maar is teruggekrabbeld. Uiteindelijk zijn ook in Spanje overheidsbezuinigingen onvermijdelijk.

Lichtpuntje ten opzichte van Griekenland is dat de overheidsschuld van Spanje in verhouding tot het bruto binnenlands product op 65 procent nog betrekkelijk laag is. Omdat de economie nog altijd in recessie zit, kan die ratio echter hard oplopen. Het zit er dik in dat ook in Spanje de bezuinigingen verzet onder de bevolking zullen oproepen. Waarom, zo zegt men, zouden

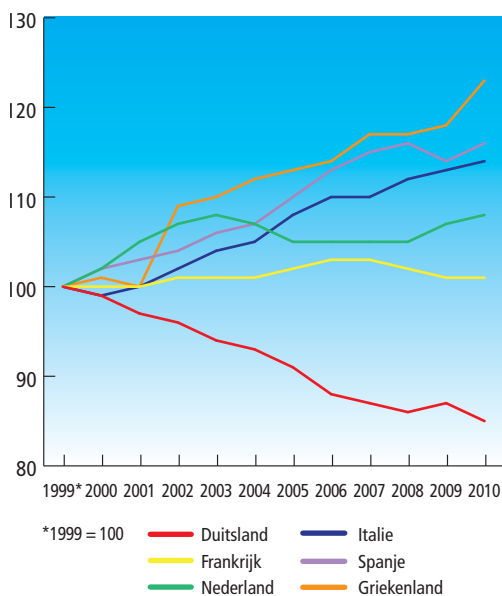
gewone mensen offers brengen voor een crisis die veroorzaakt is door zakenlui en bankiers?

Een begrijpelijke redenering, maar op z'n minst voor een deel onjuist. De Spaanse burger leeft al sinds jaar en dag boven zijn stand. Het gevolg is dat de gemiddelde gezinsschulden 85 procent van het bbp bedragen en dat is zelfs nog hoger dan in Griekenland. Daar moest vroeg of laat een prijs voor worden betaald. Door de kredietcrisis is het vroeg geworden.

CHRONISCHE TEKORTEN

Bovenstaande problemen zijn structureel en vinden hun oorsprong in de structuur van de economie en het daarmee samenhangende gebrek aan concurrentievermo-

Eurozone: loonkosten per eenheid product

Euro/dollarkoers: feitelijk en theoretisch

